

Na jednom hradě

Šlapeto

1. Jak žili předkové před mnoha lety,
co vše způsobil osud prokletý,
co byly souboje, co byla láska,
to vám teď poví píseň kramářská.
2. Na jednom hradě, kdysi a kdesi,
mnoho mil jízdy pustými lesy,
žil rytíř Mírek, měl prima knírek,
a paní Jitka, neměli dítka
3. Ve psích a hádkách žili tam spolu,
až jednou Mírek bouchl do stolu,
paní má milená, kytičko moje,
už tě mám dost a jedu do boje.
4. Připrav mi chochol, helmu a šavli,
přibal tam Sidol, jedu přes Davli,
vyskočil na koně, zamával hledím,
Teď se tě zbavím, a to si medím.
5. Sotva však zmizel v oblacích prachu,
přicválal Cyprián s pytlíkem hrachu,
zastavil pod hradem, vyndal své krámy,
tím hráchem házel v okno své dámy.
6. Já jsem ten Cyprián, rytíř jsem smělý,
již moji předkové píseň lásky pěli,
župajdy, župajdá, já tě mám moc rád,
župajdy, župajdá, já tě miluju.
7. Láska však konec strašlivý měla,
byla vám z toho převeliká mela,
neb rytíř Mírek chtěl shodit knírek
vrátil se na hrad a milence dopad.
8. Byl z toho souboj na kraji lesa,
Mírek vítězí, Cyprián klesá,
osud prokletý do toho vrazil,
Mírek do Cypriána kord svůj zarazil.
9. Jitka, když viděla konec ten hloupý,
tak si připravila otrávené kroupy,
osud prokletý do toho praštil,
Mírek je našel a všechny je zbaštil.
10. Mrtev je Cyprián, mrtev je Mírek,
aniž si oholil ten prima knírek,
Jitka zoufala, lkala jak tuleň,
z nešťastné lásky vrhla se v studeň.
11. Jak žili předkové před mnoha lety,
co vše způsobil osud prokletý,
co byly souboje, co byla láska,
to vám teď řekla píseň kramářská.